

STUDENT'S LIFE

LISTOPAD 2013

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA KLDNO

NAŠI SLAVNÍ STUDENTI
ROZHOVOR S UČITELEM
BRÁNA NEBESKÉHO KLIDU
DŮL FRANTIŠEK JOSEF

PRŮMYSLOVÁK
MĚSTSKÉ ZÁSAHY
STUDENTSKÉ VOLBY
DUŠIČKY

Obsah

2. Úvod

3. Studentské předčasné parlamentní volby 2013, Nové obchodní centrum na Kladně

4. Důl František Josef

5. Rozhovor s paní učitelkou Sekerkovou

6. Beseda s Beatou Rajskou, Celebrity pocházející z Kladenska

7. Naši slavní studenti, Dušičky

8. Městské zásahy, Pohár Josefa Masopusta, Brána Nebeského klidu

9. Designblok, Co na Kladně v listopadu?, AFS

10. Průmyslovák

ZIMA UŽ SE NÁM BLÍŽÍ A ONO OBDOBÍ ZLOMENÝCH KONČETIN NASTÁVÁ. DÁVEJTE POZOR NA TO, KAM ŠLAPETE, KDYBY SE OBJEVILY PRVNÍ MRÁZÍKY A S NIMI SKLUZAVKY, BÝVALÉ CHODNÍKY. SNAD KAŽDÝ ROK SE VE ŠKOLE OBJEVÍ NĚKOLIK POSTAV S NOVÝM DESIGNEM JEANSŮ, A SICE ZTVRDLÝM FÁČEM ČI ORTÉZOU. NEBUĎME TĚMI, CO SLEDUJÍ MÓDNÍ TRENDY A BUĎME TĚMI, CO MOHOU SKÁKAT OB SCHOD.

PROSBA KUŘÁKŮM

PROSÍME VŠECHNY STUDENTY, KTEŘÍ HOLDUJÍ CIGARETOVÉMU DÝMU, NECHŤ SE ODEBEROU MIMO VSTUPNÍ DVEŘE ŠKOLY, JELIKOŽ PŘI VÝCHODU ZE ŠKOLY NENÍ PŘÍJEMNÉ PROCHÁZET MLHOVÝM HÁJEM, JEHOŽ DOUŠKY JSOU PRO NEKUŘÁKY (ZVLÁŠŤ NA LAČNÝ ŽALUDEK) TOLIK PŘÍJEMNÉ!:(

Úvod

V listopadovém čísle převládají spíše aktuality ze školy a dění v Kladně. Pro milovníky historické stránky časopisu máme dobrou zprávu, že v dalším čísle jim vynahradíme současnou ztrátu.

Na základě kladných ohlasů od studentů i učitelů vkládáme i tentokrát jednu stránku z **Průmyslováku**, časopisu, který zde vycházel kolem roku 1968. Naleznete ji na konci čísla. Ještě jednou tak děkujeme panu Černému za poskytnutí několika stránek z jejich čísla. Také bychom chtěli poprosit ty, co na školu chodili dříve a znají časopis Průmyslovák, mají některá čísla, či kontakty na lidi, kteří je mají, aby se na nás obrátili prostřednictvím libovolných emailových adres, které se nacházejí na této stránce dole.

Velice nás těší, že jsme se dozvěděli od bývalých studentů této školy, že čtou náš časopis a jsou na něj pozitivní reakce. Tímto dokazují svou stálou aktivitu a hlavně zájem o současnou dění na škole.

Sudoku 2013

V letošním sudoku, kde se utkali studenti v taktice, zvítězily tři studentky z třídy **O3: Irina Plotniková, Adéla Scheinpflugová, Michaela Skopcová**. Vítězkám **gratulujeme!**

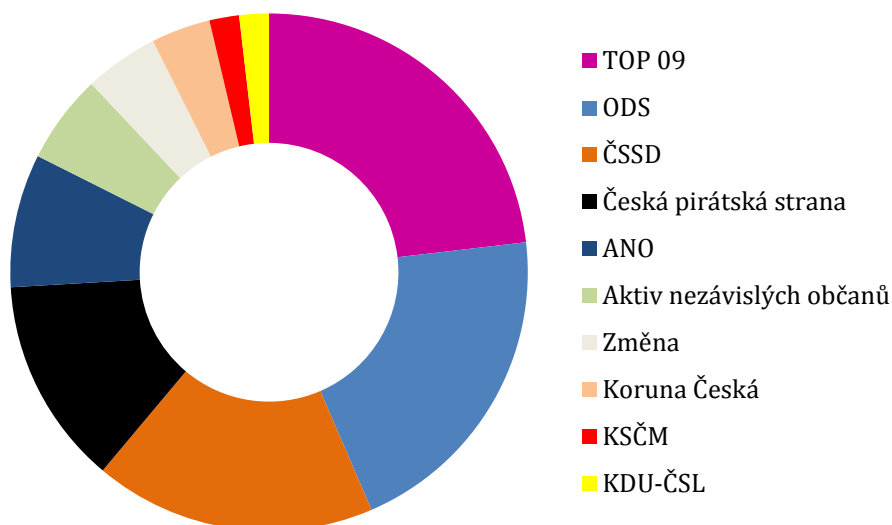

Kontakty

Redaktoři: Honza Mañas, S4B – h.manas18@seznam.cz, Karolína Rosecká, E4 – ross94@centrum.cz, Jana Hanzalíková, E2 – JanaHanzalikova@seznam.cz, Katka Černá, E4 – cerna.katy@seznam.cz, Štěpán Sládek, S3 – pepanek.s@seznam.cz, Yicheng Du, T1 – panpanguo@seznam.cz, Evža Stará, S3 – Evza.Jitka@seznam.cz, **Grafika:** Lenka Martínková, S4B – lenka608@seznam.cz, Tomáš Randa, T2 – adnarmot@seznam.cz **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Studentské předčasné parlamentní volby 2013

Naši studenti si zkusili nanečisto hlasovat pro parlament. Hlasování proběhlo 2. října. Byli jsme jednou ze 454 škol, které se do projektu zapojily. 130 studentů z naší školy se zúčastnilo a volené strany byly převážně pravicové. Jak již víme, ty „opravdové“ volby proběhly opačně, a sice že vyhrála levice. Voleb se, bohužel, účastnila zhruba polovina národa, což se podepsalo na ztrátě hlasů, které by byly případně přiděleny stranám jiným.

Vezmeme-li výsledky pro svět, kde hlasují naši krajané, pak u nich získala 36,56% TOP 09, 14,14% Strana zelených, 10,46% ODS a KDU-ČSL 9,95%. Mám-li se k výsledkům vyjádřit já, pak si myslím, že by se voleb měli účastnit všichni občané a pokud jde o stav výsledků ze světa, myslím, že se máme jako občané na území ČR co učit od svých krajanů.

Autor: Honza Maňas, S4B

Nové obchodní centrum na Kladně – Sen nebo realita?

Přípravy

Jistě si už mnoho z vás všimlo té velké díry za naší školou, kterou začalo město pomocí stavební techniky vytvářet koncem prázdnin tohoto roku. Ale tato díra se do roku 2014 stane novým centrem společenského a obchodního života na Kladně. Už nyní si můžeme všimnout začátečních a přípravných prací, které chystají půdu pro tvorbu základů. Kvůli nadcházející zimě byla stavba pozastavena.

Co zde máme očekávat?

Nový obchodní dům s názvem Central Kladno bude nabízet mnoho služeb od obchodních sítí až k podnikům určeným k zábavě. Jaké obchody zde najdeme? To zatím není jasné, ale podle odhadů mnohých lidí a podle ostatních obchodů si můžeme domyslet, co zde na Kladně chybí, a co tedy bude v Central Kladno. Budou to zřejmě obchody typu H&M, New Yorker, C&A, Kenvelo, Levi's a jiné značkové obchody se zaměřením na módu a šperky. Dále tam bude spousta restaurací a podniků, které přilákají mnoho zákazníků jako např.: KFC, Bageterie Boulevard, Burger King a mnoho restaurací s asijskou, italskou, ale zřejmě i s českou kuchyní. A pro ženskou část společnosti se zde vybuduje také několik drogerií, kosmetických salónů a jiných podniků zaměřených na krásu a péči o tělo. A dále tam budou samozřejmě obchodní řetězce typu Coop, Albert, Tesco. Pro ty, kteří mají rádi sport a udržování svého těla v patřičné kondici, zde budou obchodní řetězce se sportovním vybavením a s věcmi pro volný čas.

Kde máme hledat obchodní centrum my, kteří nejsme z Kladna?

Obchodní centrum Central Kladno se bude nacházet v ulicích Petra Bezruče a Ctiborova. Krásný výhled na něj budeme mít právě my, studenti nejen stavárny, ale i lidé žijící v sídlišti naproti. Kvůli tomuto obchodnímu centru budou zřejmě vytvořeny i nové autobusové spoje a linky jako např.: 6, A12 budou asi přijíždět i k Central Kladno, aby zde vysadily mnoho lidí, kteří si zrovna plánují den plný nákupů a zábavy s přáteli. A pro snadnější přístup přes ulici Petra Bezruče bude vystavěn i pěší most.

Exteriér budovy

Budova bude mít moderní vzhled, který bude inspirován mnoha obchodními centry ve světě. Střecha budovy bude pokryta zelení stejně jako okolí. Pro případ většího dopravního zatížení zde bude vybudována i nová silnice, příjezdová cesta. Tento návrh vznikl díky architektonické kanceláři Chapman Taylor, která zrenovovala již mnoho objektů typu Hlavní nádraží v Praze a navrhuje i stavby pro kina společnosti Cinema City. Tato společnost se také podílela na stavbě obchodního domu Crestyl ve městě Most na jaře roku 2008. Budova bude mít podle současných návrhů 2 nadzemní podlaží a parkoviště pro zhruba 670 vozidel. Celková rozloha objektu bude 26 000 m².

Autor: Ondřej Sýkora, S1

Zdroj: stopro.cz

Důl František Josef

Severovýchodně od centra Kladna, nad dnešním nádražím Kladno – Dubí, se nacházel důl, který měl za úkol vytěžit zbývající část dolového pole, které nebylo zrovna nejchudší. Tentokrát tedy bude řeč o dolu nesooucí jméno František Josef.

Důl se rozhodla postavit společnost Buštěhradských kamenouhelných dolů. V roce 1863 vykoupila tedy všechny potřebné pozemky a od roku 1866 byly na řadě přípravné práce. Již za rok, 1. května, se započalo s hloubením v soudkovém profilu a dvěma těžními odděleními. Díky tomu byl důl občas označován jako tzv. dvojdůl a všichni určitě chápou proč zrovna takto. Hloubení trvalo 5 let a ještě další rok se vyčkávalo, než se začalo s těžbou. V letech 1913 – 1918 se konala celková rekonstrukce jámy a také další hloubení, díky kterému dosáhla do konečných 361,82 m. Zároveň se jáma František Josef stala i hlavní těžní jámou.

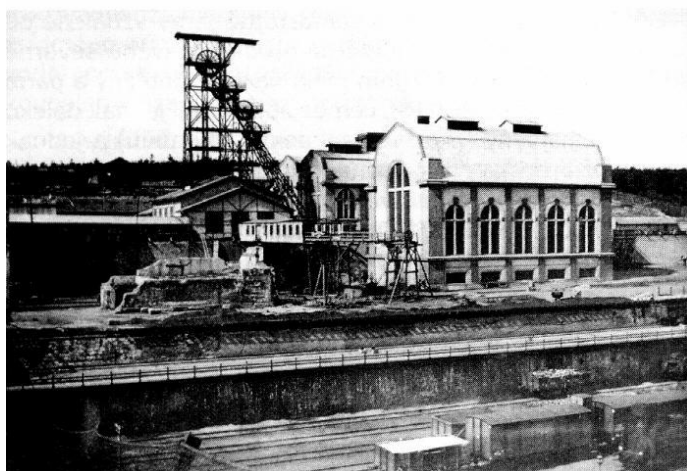
Jak už to ale s doly, nejen kladenskými, bývá, i tento se dožil svého konce. Roku 1990 byla těžba definitivně ukončena a o dva roky později jáma zasypána. Konečné zabezpečení proběhlo v roce 2002.

Důl si také prošel i svým přejmenováním a to nejdříve. Po ukončení rekonstrukce, tedy roku 1918, dostal jméno Prago I a v roce 1946 po svém znárodnění se ujal jména po Antonínu Zápotockém, označovaném jako Antonín I.

Bohužel se důl František Josef za své činnosti neobešel bez nehody. V roce 1880, tedy poměrně krátce

po zahájení těžby, nastala exploze plynů. Tehdy byli zraněni 4 lidé a svůj život ztratili 3 horníci.

Ptáte-li se, co zbylo z dolu dnes, tak mám pro vás odpověď a to naštěstí tentokrát kladnou (když už jsme na tom Kladně). Sice již nestojí těžní věž, zato zbyly budovy strojoven, které jsou označovány jako Kladenské katedrály. Byla by však potřeba nákladná

rekonstrukce. Celkový areál je momentálně soukromým majetkem, který využívá firma Konstruktiva. Část má pro sebe a část pronajímá. Pokud byste chtěli tedy třeba navštívit tzv. Kladenské katedrály, museli byste se domluvit s majitelem.

Činnost dolu František Josef (či Prago I nebo Antonín I) byla sice ukončena, ale na druhou stranu i tak skončil důl lépe než většina dolů na Kladensku.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Zdroj: hornictvi.info

Rozhovor s paní učitelkou Sekerkovou

S paní učitelkou jsme se sešli po vyučování ve středu 23. října, ve třídě T1. Nejdřív jsme zabrousili, díky části časopisu Průmyslovák, která byla v říjnovém čísle, k historii školy. Budoucí minuty rozhovoru se nesly v příjemném duchu a nemálokdy došlo ke smíchu.

Čím jste chtěla být jako malá?

Na gymnasiu jsem chtěla jít na lesnickou školu do Brna – baví mě chodit do přírody. Maminka mi to rozmluvila, že se to na holku nehodí. Maminka je totiž učitelka a teta je taky učitelka. Jezdila jsem na tábory, a tak jsem měla vztah k dětem, i proto jsem studovala nakonec na učitelku. Ale když jdu po lese, tak si říkám, proč já jsem šla na učitelku, když v lese je takový klid. Do lesa se musím dostat alespoň jednou do týdne, abych si odpočinula od školního hluku.

Jak vnímáte studenty, kteří se staví k matematice (IT) opačným postojem jak vy?

Úplně normálně. Já chápu, že to někoho nebaví, nebo na to není. Já mám ségru o 11 let mladší a ona má děti na gymnasiu. Baví ji se s nimi učit, ale vždy se nejprve radí se mnou. Nesnáším větu „A k čemu nám to bude?!“ Snažím se vysvětlit, že matika je předmět všeobecný a že se používá občas i někde jinde.

Cestujete ráda? Kam?

Ano, to cestuju, hrozně moc. Byla jsem všude možně a doufám, že se ještě někam dostanu. Za socialismu jsem spíš jezdila na čundr třeba do Bulharska, na Slovensko. Potom po horách, po Evropě, Itálii, Španělsku, Norsku, Islandu, Skotsku, Indonésii, Africe, Keni, Zanzibaru. V Indonésii je prý skvělé potápění, a tak jsem si před tím, než jsem tam měla jet, udělala potápěčské zkoušky a od té doby se potápím. Letos v Egyptě, loni v Chorvatsku. A v létě, teď posledních 5 let, jezdíme do Dolomitů chodit po horách.

A upřednostňujete kolo, či chodíte spíše pěšky?

Ne, kolo ne. Upřednostňuji chůzi a chodím hodně.

Vaříte? Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Samozřejmě, že vařím, hlavně v sobotu a neděli, jinak chodím do jídelny a večere teplé nedělám. Nevařím omáčky a knedlíky – to moc ráda nemám. Vařím spíš z kuřecího, krůtího a do toho dušenou zeleninu jako na asijský způsob. Mám ráda kuchyni asijskou nebo italskou. Ale řízek si taky klidně udělám. A na svíčkovou chodím k mamince, ta se mi nechce dělat (smích).

Máte oblíbenou hudbu?

Hudbu moc neposlouchám, mám raději klid. Ráda ale čtu.

Dodržujete vánoční zvyky? Jaký je Váš pohled na Ježíška? Stavíte se spíše k realitě, či dětským očím?

Je hezké, když si děti myslí, že je Ježíšek. Ale vůbec si nepamatuji, jestli já jsem věřila. Ale hrozně mě bavilo, když jsme třeba s dědou vystřihávali betlém. Teď nevím, je to všude – svíčky apod. Člověku se to hodně nutí, dřív jsme si museli vše udělat sami. Takže teď úplně zvyky už nedodržuji. Ale stromeček, večere s rodinou, to ano.

Jsou vám blízké zahrádkářské práce stejně jako panu učiteli Maršíkovi?

Mně se líbí na zahrádce. Teď mě ale hodně bolí záda. Když tam je něco, tak vyběhnu, aby to vypadalo, ale jinak ne. Od pana Maršíka odbírám třeba vajíčka, jsem jeho stálý odběratel.

Zkoušela jste skateboard?

Nezkoušela, to ne.

Jak je na tom Vaše hladina adrenalinu? Chtěla byste někdy zkusit skok padákem?

Jo, proč ne. Mám ale blbou páteř, takže třeba z bangee jumpingu bych měla strach.

Věříte na výklad karet? Jaký je váš názor, jako matematicky, na tyto „vědy“?

Vyloženě nevěřím, ale nezavrhuji to. Kdyby mi někdo vyložil z karet, tak nad tím budu přemýšlet, ale nevěřím na to úplně.

Naskytl se Vám některý příklad, u kterého jste si nevěděla rady?

Určitě ano. Člověk potom vždy přemýšlí, ptá se lidí. Třeba děti schválně chodí se speciálními příklady, ale na ty ještě stačím

Máte nějaký světlý bod k přesvědčení studenta, který má názor, že matematika je hloupý a zbytečný předmět, aby tento názor změnil?

Je jasné, že správný učitel by měl o tom umět žáka přesvědčit. Ale přijde mi těžké přesvědčit třeba 30 lidí.

Mají jiné argumenty. Se třemi lidmi se to dá, ale s větším počtem lidí, když má každý jiný názor, moc ne.

Zkoušela jste někdy lovit ryby?

Ryby? Ne, to jsem nezkoušela (smích).

Chtěla jste mít někdy zvíře, které jste z určitých důvodů mít nemohla? Třeba kůň, lama apod.?

(Smích) oblíbené zvíře, nějak veliké...no. Máme 2 kočky, líbil by se mi třeba pes, ale kdo by ho chodil každé ráno venčit? Ale chodit s ním na procházky by se mi líbilo. Pak je problém, když někam jedeme apod. Líbilo by se mi mít spoustu zvířat, ale člověk je pak vázaný.

Myši třeba nemusím, ale že bych utíkala, to ne. Pavouka, když vidím a není veliký, tak mi to nevádí, ale kdyby na mě vlezl, tak to bych se asi zbláznila, to bych hodně křičela. Teď jsem našla ještě zálibu v ptáčích, i jsem si koupila dalekohled, a tak jezdím na různé akce. Jeden pán tam chytil pavouka a ukazoval ho a pak nám oznámili, že je jedovatý, takže toho bych domů nechtěla.

Autor: Honza Maňas, S4B
Jana Hanzalíková, E2

Beseda s Beatou Rajskou

Dne 9. října se třída EL4 zúčastnila besedy se slavnou módní návrhářkou Beatou Rajskou. Besedu zařídila maminka jedné naší spolužačky Hanky Hokrové. Po 2. vyučovací hodině jsme se sešli před školou a vyrazili do kina Hutník, kde se beseda konala.

Za sebe mohu upřímně říci, že paní Rajská na mne působila opravdu mile a příjemně. Tato módní návrhářka není ten typ člověka, co ho bavilo kreslit modely, tak si založím svou značku a budu návrhářkou. Ne. Ona opravdu vystudovala

oděvní průmysl, takže všemu okolo šití modelů, látek a techniky opravdu rozumí a ví, co je dobré. A to mne velmi zaujalo. Také nám prozradila menší zajímavost: oblečení, které nosí, si nekupuje, ale vytváří si jej sama.

Během besedy nám také pustili ukázky z focení a módních přehlídek různých kolekcí. Na závěr proběhlo takové malé focení s paní Beatou.

Autor: Karolína Rosecká, E4
Foto: Radek Huněk

Celebrity pocházející z Kladenska

Všichni tito lidé mají minimálně dvě věci společné – rodné město a slávu. Věděli jste, že spousta známých tváří se může pyšnit tím, že pochází právě z našeho regionu?

Jiří Krampol (1938)

Tento známý český moderátor, herec a dabér se narodil v Buštěhradě, ale své dětství strávil na Žižkově. Zájem o herectví se v něm probudil až poté, co se platonicky zamiloval do české herečky Mileny Dvorské. Nakonec se rozhodl nastoupit na DAMU. Zahrál si v mnoha českých filmech, seriálech a pohádkách. Dlouhou dobu také moderoval televizní pořad *Nikdo není dokonalý*.

Jana Boušková (1954)

Po základní škole navštěvovala konzervatoř a poté DAMU. Již v průběhu studia hostovala v Národním divadle, kde později získala angažmá v Činoherním souboru. Jejím prvním manželem byl herec Petr Svojtka, s nímž má syna Jana. Zahrála si například ve filmu *Jak ukrást Dagmaru* nebo v seriálech *Ošklivka Katka* a *Vyprávěj*. V současné době je manželkou herce Václava Vydry.

Ilona Svobodová (1960)

Již od dětství navštěvovala dramatický a výtvarný kroužek, cvičila gymnastiku, hrála na klavír, zpívala a věnovala se tanci. Poté pokračovala studiem na pražské konzervatoři. Již v posledním ročníku získala angažmá v Realistickém divadle, po 14 letech odešla do Divadla v Dlouhé, kde hraje dodnes. Od roku 2005 ji můžeme vidět v nekonečném seriálu *Ulice* v roli Jitky Farské. Jejím manželem je hudební skladatel Petr Skoumal.

Autor: Kateřina Černá, E4

Naši slavní studenti

Koho to tu ještě baví,
ten se směje, skotačí.
Přestávka ho nezabaví,
úkoly mu nestačí...

My už nejsme tolik hraví,
z učení nás nic nebaví.
A tak zkrátka, každé ráno
o zábavu postaráno.

Ignorujem nařízení,
dlabeme na školní řád.
Je to s námi pořízení,
kdo se chodí přezouvat?

Probíháme prázdnou chod-
bou,
kolem osmé, touhle dobou.
Dávám pozor, jako tele,
ať nepotkám učitele.

V prvním patře už je klid,
tam už nás má dozor z očí.
...vidím vozík na úklid,
uklížečka po mně skočí.

Proč mám boty, a tak dále,
„odcházím si pro sandále.“
Když učitel do třídy vchází,
Mně přezůvky stále schází.

Autor: Štěpán Sládek, S3

Mám-li začít se jmenováním našich úspěšných studentů, pak abych nezaplnil kapacitu celého čísla jen mým článkem, musím vybrat jedince, kteří, vezmeme-li věc chronologicky, byli z dob dávnějších. Vyberu tedy ty, co naši školu studovali ještě za éry hornických oborů. Na ty další, novodobější studenty bude snad místo v časopisech příštích.

Jedním z našich úspěšných studentů byl **Ing. Vladimír Čuřík**, který po absolvování naší školy šel na VŠB v Ostravě. Po zapracování v dole Nosek postoupil do funkce vedoucího úseku, vedoucího výroby, hlavního inženýra dolu. Vše pak završil postem ředitele Dolu Nosek a odborným ředitelem pro výrobu a techniku na ředitelství KD Kladno. V roce 1991 odchází do důchodu a dále působí jako stavební dozor investora při OÚ v Tuchlovicích. Je jedním ze zakládajících členů Klubu přátel hornických tradic Kladno.

Dalším studentem byl **Jaroslav Souček**, který je známý spíše v uměleckém životě. Byl českým operním pěvcem (barytonistou), což je jaksi odklon od horníka diametrální, leč jak vidíme, možný. Jeho prvním divadelním angažmá bylo Jihočeské divadlo v Českých Budějovicích. Dostal nabídku i z Komische Oper v Berlíně, nastoupil však do brněnské opery, kde působil do roku 1979, kdy přijal angažmá v Národním divadle v Praze. V letech 1960 až 2002 zpíval ve 2 312 představeních. A abych uvedl i jeho místa působení na pravou míru, pak musím říct, čímž potvrdím článek minulý o rodištích studentů, jelikož Jaroslav S. se narodil ve Velimi, v okrese Kolín. Aby nemusel do školy dojíždět z dálky, byl ubytován ve Stochově a později v Srbech.

Třetí a zároveň poslední osobností, která se do listopadu vešla, je **Ing. Stanislav Vopasek**, zachránce významných industriálních památek Ostravska, první ředitel Hornického muzea OKD. Po studiích na naší škole nastoupil na VŠB, po které působil jako technik na Dole Eduard Urx v Petřkovících. Prošel mnoha funkcemi, jednou z nich byl vedoucí investičního odboru Dolu Vítězný únor. Díky této funkci měl možnost poznat podrobněji historii starých důlních objektů a později být jejich zachránce. V Petřkovících mu byla odhalena i pamětní deska.

Autor: Honza Maňas, S4B

Dušičky

Svátek zesnulých, Památka zesnulých, Dušičky. Všemi těmito jmény se říká jednomu dni, který všichni dobře znáte. Ano, tento den připadá na 2. listopad a je to den poté, co se konají slavnosti Všechny svatých. Nepochybně o tom, že víte, o co se jedná, ale není na škodu vědět ještě o něco víc.

Památku zesnulých zavedl, v roce 998, clunyský opat Odilo. Ten se takto snažil čelit pohanským obřadům. Ve 13. století se tento zvyk uctívání, lidově řečeno, Dušiček rozšířil po celé západní církvi. Prapůvod dušiček ale nejspíš zapadá ještě do dávnější doby, než je 10. století. Zasahuje až ke Keltům. Samhain, keltský svátek, byl oslavován jako konec léta a zároveň počátek nového roku, kterým byl právě 1. listopad, tedy den před dušičkami. Podle víry se v tuto dobu prolínal svět živých a mrtvých. Živí měli pomáhat duším zemřelých světlem a ohněm (odtud zřejmě zapalování svíček) k tomu, aby lépe přečkaly fázi očist'ování.

V zemích s křesťanskou tradicí bývá zvykem jít tohoto dne na hřbitov navštívit rodinný hrob, rozsvítit svíčku a položit květiny. Dnes již bývají častěji viděny na hrobech umělé, nevadnoucí květiny, ale ty jsou, obzvláště v tento den, nevhodné. Živé květiny jsou totiž symbolem víry ve věčný život a naznačují, že život smrtí nekončí. Na hřbitovech se dále konají, obvykle v hřbitovních kaplích, kostelech či u hlavního hřbitovního kříže, bohoslužby.

V České republice jsou duše zemřelých uctívány také. Věděli jste, že Dušičky zde jsou hned po Vánocích největším společně prožívaným dnem, který je „slaven“ věřícími i nevěřícími?

Na konec ještě jedna pověra, kterou byste mohli na tento den slyšet, kromě toho, že se duše zemřelých objevují více než kdy jindy. Povídá se o šedivých mračnech. Duše utopenců, oběšenců, zastřelených a dalších, kteří si sami vzali svůj vlastní život, jsou odsouzeny na věky k tomu, aby se vznášely nad zemí a držely šedivá mračna, která jsou zatěžkávána vodou.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Městské zásahy

Výstava, která probíhala v prostorách Kokosu od 1. října do 1. listopadu, měla za úkol ukázat, jak by mohla vypadat místa, která byla označena lidmi jako nedostačující, či jinak nevzhledná. Jedním terčem architektů bylo místo před naší školou, kde byly navrženy kostky LEGO jako zpestření, které proměnilo

prostranství na hravý veřejný prostor pro děti i čekající rodiče. Co se týče samotné instalace, pak před naší školou byly tři kostky stavebnice lego v nadživotní velikosti, které se však musely přestěhovat do Kokosu, pro ničení dětmi a mladistvými, kteří si jednoduše řečeno, neváží toho, co mají.

Autor: Honza Maňas, S4B

Pohár Josefa Masopusta

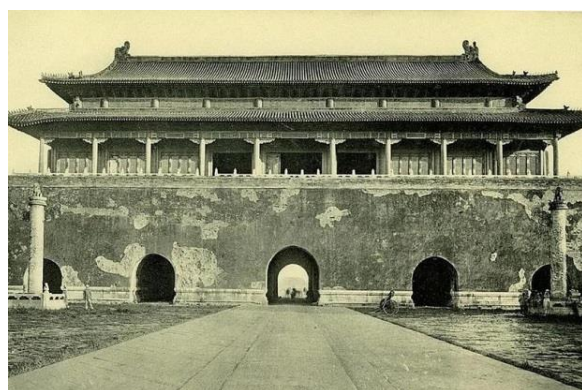
Ráda bych zmínila ještě něco ze světa sportu. Studenti naší školy, ti zdatnější v kopané, se 3. října zúčastnili turnaje o pohár "Josefa Masopusta" ve Slatině. Hráčům můžeme gratulovat, protože se jim povedlo vyhrát nad SOŠ a SOU Dubská 1:0.

Takže vítěznému týmu ještě jednou gratulujeme!

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Brána Nebeského klidu (天安门- Čcheng-tchien-men)

Brána Nebeského klidu je hlavním vstupem do Zakázaného města v čínském Pekingu. Je považována za symbol Čínské lidové republiky a je vyobrazena na státním znaku země. Brána Nebeského klidu je orientovaná směrem na jih, bývala vysoká 33,7 m. V roce 1970 byla ZREKONSTRUOVANÁ a teď měří 34,7 metrů. Náměstí Nebeského klidu měří 880 metrů na délku, 500 metrů na šířku. Celková plocha 440 000 metrů čtverečních jej činí největším náměstím na světě. Brána byla postavena v roce 1417 za dynastie Ming (明代) a původně nesla název brána Přijetí nebeského. V roce 1457 byla vážně poškozena bleskem a opravena v roce 1465. Ve válce na konci dynastie Ming utrpěla značné škody, když ji v roce 1644 vypálili rebelové vedení Li C'-čchengem (李自刚程). Za vlády dynastie Čching (清朝) byla v roce 1651 znovu vystavěna do současné podoby a přejmenována na bránu Nebeského klidu. Na obrázcích si můžete prohlédnout bránu v roce 1901 a 2013.

1. října 1949 byl vyhlášen dnem vzniku Čínské lidové republiky.
1949年10月1号宣布中华人民共和国成立。

Autor: YichengDu (Čenda), T1

Designblok

10. října 2013 se třídy E3 a T3 rozjely za doprovodu učitelů do Prahy na Designblok. Vystupovalo se na Masarykově nádraží a odtud naše kroky směřovaly do Kafkova domu, jednoho z míst, kde se konal Designblok. Tady byly k vidění např. šperky, kousky z módního odvětví, či netradiční dřevěné mísy.

Stihli jsme navštívit i Art House Colloredo-Mansfeldský palác, kde také byly prezentovány designérské práce. Zde vás mohly uchvátit různé druhy lamp, svícnů, váz. Nechyběl ani stůl s popisky, v případě, že by hostitel zapomněl, kam se pokládá talíř, vidlička nebo sklenice.

Věřím, že všem se letošní Designblok líbil a každý si tam přišel na své.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Co na Kladně v listopadu?

I v listopadu se na Kladně bude dít pár kulturních akcí, jejich výčet vám v následujících řádcích poskytneme.

Dne **8. listopadu** od 19:30 v Domě kultury koncertuje skupina Tři sestry a Horkýže Slíže. V tento den bude na programu i koncert Anopheles + Ancreon, avšak od 20:00. Dále pak **9. listopadu** od 10:30 do 12:00 se bude běžet maraton Lhotecká Kaštanka, takže kdo by si rád po ránu roztáhl hrudní koš a protáhl dolní končetiny (pro zdraví učitelů biologie raději neuvádíme konkrétní svalstvo). **12. listopadu** od 19:00 do 21:30 bude Science Cafe o výzkumu hrobky Tycho de Brahe. **14. listopadu** od 19:00 do 21:00 bude Literární večer s Jiřinou Hankeovou v zadním sále pohostinství Pod Vobrazem.

Autor: Honza Mañas, S4B

AFS

Ve středu 23. 10. se v altánu restaurace Pod Vobrazem konala první beseda organizace AFS zaměřená na seznámení s programem a na zážitky dvou studentů, kteří se tohoto projektu zúčastnili.

AFS je nezisková organizace, jejíž kořeny sahají až do roku 1914 a zkratka znamená American Field Service, což je v překladu Americká polní služba. Tato organizace zajišťuje již po mnoho let mezinárodní studentské výměnné programy a do současnosti se jich zúčastnilo více než 350 tisíc studentů.

Jako první nám o svých zážitcích vyprávěl student Arkan, který pochází z Indonésie, přesněji z Jakarty a je prvním studentem ze své země, který byl v naší zemi. Přijel sem na rok a současně bydlí u hostitelské rodiny nedaleko Plzně, kam chodí na školu. Arkan nám povyprávěl o rozdílech mezi životem v Indonésii a v Česku a i o tom, jak se učí češtinu.

Druhou účastnicí byla česká studentka Petra, která odjela na rok na sever Německa do Kielu. Od ní jsme se zase dověděli, jak se žije v Německu. Ukázala nám mnoho krásných míst, která s hostitelskou rodinou navštívila.

Jako zakončení Arkan předvedl v kostýmu tradiční indonéské tance.

P.S. Akce tohoto typu prý budou pokračovat.

Autor: Evža Stará, S3

Povídali že mu hráli...

"O přestávkách hraje melodická skupina školy", stálo na plakátech k hornickému plesu. /Že nehráli, není jejich vina./ Jaká skupina? Pro mnohé překvapení, záhada. Ilegalita zde není na místě, necháváme se proto pozvat na zkoušku s úmyslem zjistit, co se dá.

"Máme málo zkoušek, protože vyučování je roztržité a nemůžeme se sejít, chybí nám zesilovač a kvalitnější mikrofon /skutečně, věc na stojánku připomíná mikrofon nanejvýš tvarem - pozn. red./ . SRPŠ nám slíbilo nějaké prostředky, ovšem za slib nám nic neprodají ani v Kotexu. Naopak díky si zaslouží Honza Linhart, který postavil jeden zesilovač, Tonda Peroutka, který nám pomohl s reproduktory a pan školník. Jednou nás tady nechal až do půl sedmé. Potom s. Houdková z OV ČSM, jejíž zásluhou jsme poprvé veřejně vystoupili na soutěžním večeru v hotelu Sport. Kromě té materiální stránky potíže nemáme, ale podporu také ne. Chybí nám notový materiál, který se těžko shání, proto vlastně hrajeme takovou všehochuť - málem od tradičního jazzu po big-beat /včetně lidovek/. Celkem asi 40 skladeb. Název? Kéž by to byl nejvážnější problém! Zatím název nemáme, protože na veřejnosti ve větší míře nevystupujeme. Hudební vzdělání z nás nemá prakticky nikdo, pouze Venca /Frýdek/ a Jarda /Tichý/ nějaký rok hudební školy. Nejvíce si přejeme více možností veřejného vystupování."

/To všechno říkal kytarista Honza Pípal, zastupující na zkoušce vedoucího skupiny, trumpetistu Jaroslava Tichého/.

Za velké frekvence náhodných "koukalů" u vchodu auly zkouška pokračuje. Dohady, jestli to "á" má být výš nebo níž nás nezajímají, tak se ptáme dál - zpěvaček skupiny Lídy Fířtové a Libuše Liškové:

- Kdybyste teď, až půjdete domů, potkaly Ellu Fitzgeraldovou, co byste jí řekly?

Lída: "Vůbec nic."

Libuše: "Dobrý den."

- Sníte ve skrytu duše o záři reflektorů, věhlasu národního, ne-li světového formátu a podílech v nabitých sálech?

Obě: "Ve spánku nás pronásleduje výhradně matematika a DUZ."

- Jak jste naložily s prvním honorářem?

Opět obě: "Všechno jsme to propily. Bohužel jen ve snu. Zatím se k nám žádný honorář nedostal."

- Když zpíváš do mikrofonu, stačíš se ještě koukat po klukách?

Lída: "Na veřejnosti jsem vystupovala teprve dvakrát, musela jsem se soustředit. Na otázku tedy musím odpovědět záporně."

- Proč stojíš při zkoušce zády k hledišti?

Libuše: "Kvůli lepšímu kontaktu se skupinou."

- Chcete něco dodat?

Potřetí obě: "Dodat nám můžeš nějakou láhev minerálky, je tady vedro."

- Proč při hraní pořád mačkáš na ty klapky?

Karel Klimčuk, saxofonista: "To je z nervozity."

- Kdyby ti Karel Vlach nabízel angažmá ve svém orchestru, přijal bys?

Václav Frýdek /klavír a harmonika/: "Musel bych odmítnout, protože třídní by mne určitě nechtěl uvolňovat na zkoušky."

POKRAČOVÁNÍ STR. 8.